

Fot.8

Pałacyk Myśliwski

Wybudowany w latach 1730-1740 w stylu saskiego rokoka przez kasztelana plockiego, Bogdana Makowskiego herbu Dołęga. Elewacje neobarokowe. Ściany boniowane w tynku poziomymi pasami boni, dzielone gzymsem profilowanym. Naroża parteru zdobione boniowaniem, piętra boniowanymi pilasterkami. Okna w opaskach profilowanych z nałożonym kluczem w zwieńczeniu, a na I piętrze - w opaskach uszatyh, zwieńczone gzymsem odcinkowym, pod oknami dekoracja płycinowa ujęta w konsolki. W zwieńczeniu gzyms kostkowy, nad nim ścianka attykowa z dekoracją tralkową ujęta postumentami. Połączony z korpusem głównym za pomocą piętrowej przewiązki. Całość od strony parku ujęta zespołem tarasów. Na osi pałacu znajduje się niewielki półkoliście występujący taras ze schodami. Taras główny otoczony jest murem oporowym z balustradą z zdobionymi słupkami (na nich ustawione były do 45 r. rzeźby figuralne) i szerokimi schodami na osi, w jego obrębie w narożniku od północnego zachodu znajduje się prostokątna pergola na kolumnach korynckich, a od strony południowej umieszczono wydłużoną pergolę na kolumnach korynckich i toskańskich z niszami zawierającymi postacie Flory i Fauny.

Układ wnętrz dwutrakowy - częściowo przekształcony, zwłaszcza w północnej części, gdzie przy szczycie dobudowano salę balową. Na osi elewacji frontowej hali, za nim w trakcie tylnym salon ogrodowy tzw. „złoty” z 3-bocznym wykuszem na osi. Po prawej stronie salonu ogrodowego - w amfiladzie: sala i westybul sali balowej. Po lewej stronie salonu połączone amfiladowo: salon „zielony” i salonik włoski (położony w neobarokowym łączniku). Klatka schodowa - doświetlona górnym świetlikiem, przy niej korytarz prowadzący do Sali balowej, poprzedzonej westybulą. Hall główny z podziałem ścian pilastrami o głowicach pseudokorynckich i dwie wolnostojące żeliwne kanelowane kolumny, w tym samym porządku. W południowej ścianie kominek wykładany kafłami ceramicznymi o motywach holenderskich. Wystrój hallu z k. XIX w.